

LO GERONÉS

PERIÓDICH DE AVISOS Y NOTICIES

PORTE-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1 peseta trimestre
Isla.	1'25 id. id.
Extranjero.	1'50 id. id.
Un número 10 céntimos	

Añy 5.^{nt}

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Llibertat, 31

Dissapte 15 de Octubre de 1898

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletons, etc., que s' remetin a la Redacció, se'n donara compte en lo Setmanari.

Núm. 234.

La prempsa política y 'l regionalisme

En lo camp centralista ha sonat la veu d' alarma. La prempsa partidaria y defensora d' aquest perniciós sistema, que 'ns ha portat à la trista situació que atraussem, veyent sos interessos en perill, contemplant qui li fuig de les mans lo poder de que disposa, devant lo clam general del país, se retors irada contra l'opinió, y, procedint com sempre, pretén desvirtuar es aspiracions de regeneració sintetisades per la massa neutre del país, la única sana que 'ns queda, allugada fins ara del camp fangós de la política que á Espanya sura. Perxó no 'ns estranya la conducta de la prempsa de partit. Prenent l' indiferentisme de la part tardava de la nació per consentiment, — que d' ay al pecat hem de purgar la penitencia. — ha arribat la que s' anomena à si mateixa la *gran prempsa* à esser quasi bé la única autoritat que á n' aquí pot manar y disposar á son albir, y, plena de superbia, al veure ab lo convencionalisme polítich tot ho podia, tinen à terra ministres, mudant generals y altres miluses més, cregué que tot lo mon devia prestarli vanallatje y obendir y creure cegament lo que á bé tiné decretar. Així, encegada pel fum de sa *grandesa*, eminá cega y desatentadament d' ensopegada en ensopegada, havent arribat à divorciarse del tot de la ciutat general, y no 's pot fer càrrec de que contra ella s' hagin concitat totes les ires del poble, que la ciutat, posser molt encertadament, com á la principal causa del trist estat à que 's veu reduïda Espanya. Comprendent, però tart ja, son erro, vol tráures de sobre l' santbenet ab que 'l poble la senyala y acut al veure vulgar y gastat de la disculpa, buscant sinó qui arregui ab lo pes del dany, al menys qui la ajude á compartirlo.

Lo país coneix la maula y no ho creu; pero contra qu' ha de prevenirse es contra 'l nou procediment que s' empenya en emplear la *gran prempsa* pera veure si recobra 'l terreno perdut; áixi la veyém are defensora decidida de la descentralizació econòmica y administrativa, que tant desitjan les regions espanyoles, pera veure si encara quedan innocents y candis en lo mon, prenenent fer passar als qui fins avuy hem tingut demanant pera Espanya un régime descentralizador, com á enemichs de la unitat nacional, y erençantse ella *motu proprio*, com á la veritable representació de les aspiracions populars.

Y á la consigna donada per aquesta prempsa, porta-veu del polítich cortesá, que vol cambiar de rumbo per seguir disposant del poder, respón la prempsa innocent de províncies, porta-veu à son torn del personatge polítich més ó menys visible del poble.

Ab rara unanimitat, no empleada per cert en assumptos de vital interès pera la nació y fent constat ab lo silenci quasi absolut ab que fins ara havian relat al regionalisme, se inicia en tota la prempsa espanyola, defensora del antichs motllos, una crua campanya contra 'ls regionalistes, assenyalantlos com un perill pera la pàtria, sens perjudici de que aquella prempsa tracti d' aprofitar, pera 'ls seus fins particulars, les nostres doctrines.

Insults, amenasses, ridicol, falsejament de doctrines inexactituds, tot, tot s' usa á falta de rahons pera apareixer com lo que no som. Los uns per ignorància, los altres per mala fè, tois obehexen la ciutat y cap centralista falta á la creuhada, però sa ciutat es tanta que no veulen que 'l país se'n riu d' ells, donclos los coneix, sab prou bé lo que volém los regionalistes, y quin es lo fi que 'ls guifa al volguer desmuntarlos lo que no pensém, pera aprofitar ells com a propi lo que tenim ben definit en nostre bandera, que procuran desfigurar ab més ó menys habilitat per a sembrar en nostre camp la confusió.

La prempsa política actual nos recorda ab la seva conducta la gràfica definició que feya del telegrafo un

pobre pagès. Tractant de fer entendre á un altre lo que era l' invent d' En Morse, no trobá pera 'l cas cap símil més apropiat que l' següent: *Figurat un gos qui cap es per exemple á la Corunya, y que té un cos tant llarg qu' arriba fins a Madrid, ahont se troba la cúa. Donchs bé si li estiran la cúa a Madrid, ahont lladrarà?* — y respondugu l' altre: *A la Corunya. — Axó es lo telegrafo, assegurà 'l pagés.*

Lo mateix es la prempsa política actual: *¿que li esliran la cúa á Madrid? Lladrará á provincies. Ni haurá prou ab estirarli la cúa.*

Riguemnos, donchs, los regionalistes de tot lo que 'ns diguin y lluny d' enfadarnos per la campanya, agrahímoshi, puig axí la mateixa prempsa que tracta de combatrén es, inconscientment lo major vehícul de les nostres idees, idees que estan en la conciència de tothom, y que gracies á ella rodan y s' esparguen pels recons més amagats de la península.

Previnguts com estém, no 'ns deixaré sorprendre pels qui volen explotar en benefici de sos egoïsmes la nostre redemptora aspiració. Conexém lo joch, y 'ls polítichs de major prestigi y de vida més ó menys santa, y la prempsa més ó menys immaculada, podrán trobar en nosaltres res més que simpatia major ó menor, pero may un instrument pera sos fins.

(De la Revista Gallega).

PERSIGNEMNOS

Don Joan Mañé y Flaquer, Director del *Diario de Barcelona*, no es, com generalment es sabut, d' aquells que s' afanyan á formar judici públich sobre cada un dels fets que s' esdevenen. Es una conducta que té molts arguments per esser defensada, però que, en lo temps de febre en que vivim y en una publicació que fa dues edicions diarias, ningú se l' explica. D. Joan Mañé y Flaquer ha extremat aquesta conducta en lo que toca al manifest del general Polavieja: quan ja tots n' havíam passat, diaris, setmanaris y quinzanaris, nos ha fet saber la seva opinió, y encara respondent à algunas personas que de paraula ó per escrit li han demandat aqueixa mercé.

No som saberuts, ab tot y fer á estonias de periodistas, però aquesta vegada nos ha intrigat conéixer los noms d' aqueixas personas y hauríam dat alguna cosa més de lo que guanyàm fent articles — á pesar de lo qual no 'ns hauríam desdinerat — per satisfer aqueix desitz nostre.

Li preguntan aqueixas personas al senyor Mañé si poden respondre á la crida del general, que casi casi es crida de rey, y 'l senyor Mañé, avans d' evacuar la consulta, se fica en cosas que no sabém si aquellas personas li demandan, es dir en parlar d' altres remeys oferts per personatges distints ab qui no sabém que fins al present haja fet ali lo general Polavieja. Nosaltres enteném que hauria estat millor cenyirse á parlar de lo que li semblava al senyor Mañé lo manifest, perque, no dirém precisament per las personas que l' han consultat però sí pel públich en general, basta juntar al nom den Polavieja lo d' un polítich desacreditat y funest com en Silvela per tirarho tot á rodar.

Y 'l senyor Mañé s' imposa la difícil tasca de convéncerns de qu' en Polavieja y en Silvela poden completarse. Coneguda es nostra opinió sobre 'l manifest del general y no hem d' afegirhi una sola paraula. Però si hem de fer observar qu' en Polavieja té sobre tots los altres que 'ns han parlat de regeneració l' imensa ventatja de no procedir de cap partit polítich, de no haverse tacat ab la política y de dirnos avuy, contra lo que diu lo senyor Mañé, que no vè á fundar un nou partit, sinó á intentar l' agrupació del immens nombre de gent que fuig de partits y aborreix corrent la política.

Diu lo senyor Mañé que lo que n' esperava la gent

den Polavieja era un colp de sabre, però ell s' ha contentat ab un manifest. En sa conseqüència, no té més remedey lo general, segons lo senyor Mañé, que fundar un nou partit, es dir tornar à tot alló de la *disciplina y del ilustre jefe* y demés procediments contra 'ls quals s' està esbravant l' opinió general. Y, naturalment, per la formació d' aqueix nou partit se necessita un home que hi tinga la mà trencada, un home que conegua tota la tramoya d' aixó de las eleccions — qual sistema basta un senzill decret, com los engegan los governs parlamentaris á totas horas, per cambiarlo radicalment, — un home polítich, en una paraula, encara un home procedent dels partits desacreditats, y aquest home no deixa lo senyor Mañé d' anomenarlo, y es D. Francisco Silvela, y 'l partit també té nom días há, y una pila de gent averiada públicament afiliada á ell, y aqueix nom es *Unión Conservadora*. Vetaquí, amich lector, cóm ho xafa lo respectable Director del *Diario de Barcelona*, y ho deixàm en castellà y no 'n trayèm punt ni coma:

¿Son conciliables los deseos del país y los propósitos de los señores Silvela y Polavieja? A nuestro juicio no hay duda de que lo son: uniendo los dos sus fuerzas y su prestigio, podrían constituir en breve tiempo un partido numeroso y poderoso, pues el primero ofrecería al segundo los cuadros y las clases que le faltan. Esta unión haría fácil la recluta, si se cuidaba de cerrar la puerta de ingreso á la gente averiada: esto es de absoluta necesidad, según acaba de advertirselo la opinión pública al simpático general. Presentóse éste en público acompañado de personas indudablemente valiosas, pero de sospechosa procedencia, pues alguna de ellas — en Cataluña somos víctimas de ello — se señaló demasiado practicando aquella política que el general riene á combatir; así es que si las trajó como señuelo, puede estar seguro de que se le convirtieron en espantajo. Formando un partido relativamente fuerte y respetable se hallaría en condiciones de aceptar el poder, en caso de que le fuera ofrecido, y marchar á las urnas con probabilidades de triunfo. Si estando en el poder, alguien intentara reproducir las violencias e inmoralidades del parlamentarismo para impedir la regeneración del país, y no había medio de atajarle el paso, habría llegado la oportunidad de acudir á la situación de fuerza, dando satisfacción al anhelo de la opinión pública: entonces el general Polavieja se encargaría de limpiar los establos de Augias, lo que podría lograr sin aplicar en todo su rigor el aforismo de los amigos del señor Sagasta, quienes pedían en 1893 diez años de silencio.

Nosaltres que, sens tenir cinquanta anys de periodisme, no tenim ilusions de cap mena en tot lo que 's refereix á polítichs espanyols, no fem més que persignarnos al veure que hi há qui vol lligar lo nom den Silvela ab lo den Polavieja que publicament ha rebujat tota aliança ab la gent política. Ja sab lo lector lo que pensám y esperàm, si no venen novas y més precisas afirmacions que las del manifest, de l' empresa del general, però al menos volém ferli la justicia de que lo que l' empeny es una noble indignació contra 'ls abusos dels polítichs, d' entre 'ls quals es humànam impossible descartarne á n' en Silvela. ¡ Ay ! y quina por nos fan aquells quadros y aquellas classes que, segons lo senyor Mañé, podría proporcionar en Silvela á n' en Polavieja !

Lo senyor Mañé, que tanjas vegadas s' ha presentat terriblement desenganyat, encara n' té d' ilusions. Mira, lector, quina es l' esperança actual del venerable periodista:

Nosotros aún nos hacemos la ilusión de que unidas aquellas dos eminencias, secundadas por hombres de valer, independientes y libres de responsabilidades como el señor Durán, que no faltarian, se podría reproducir aquel partido nuevo que en 1858 se llamó la « Unión Liberal », que ocupó el poder durante ocho años, dando á España un periodo de orden, de paz, de prosperidad, que no tuvo otro igual en lo que va de siglo. ¿ Por qué Polavieja y Silvela no habían de ser en la Unión Conservadora lo que O'Donnell y Posada en la Unión Liberal ? Quiera Dios que sean realizados en un plazo breve este patriótico ensueño !

Als hòmens de valer, independents, etc., basta citarlos lo nom den Silvela y de l' Unió Conservadora per apretar á fugir. En Polavieja ho sab més que l' senyor Mañé y per ço ha procurat desentendres d' aqueixos noms y per ço han aparegut certs *desahogos* de caràcter bon xich personal en *El Tiempo*, orga den Silvela. Y nosaltres no hi volém passar per qu' en Polavieja sàpiga més que l' senyor Mañé y per ço donam son article del diumenge passat per no escrit ni llegit; porque vaja, seria massa crespa que, després de tot lo succehit, nos haguessem de refiar d' un Silvela y d' una *Unió Conservadora* qu' encara no ha sabut lligar caps. Si en Polavieja escolta aixó que li diuen y se'n va ab en Silvela per reproduhir las glòries de l' Unió liberal, serà molt sensible, y per nosaltres molt dolorós, que l' senyor Mañé ne tinga la culpa. Al gran periodista català li correspon un final més digno de la séva historia.

Francament, lector, no podèm deixar de tornarho á dir: ¿quinas personas deuen esser aqueixas que han consultat al senyor Mañé? ¿Li han demanat un parer ó una compostura? Han oblidat que l' senyor Mañé, si com periodista no ha d' abaixar lo cap per ningú, com fundidor no se sab lo que val. Y fonde en un sol gresol á n' en Polavieja, en Silvela, en Durán y Bas y las *personas independientes* que no faltarien nos sembla empresa més difícil que la de fonde la campana Eularia. Al menos avuy per avuy.

M. R.

(De *La Veu del Montserrat*).

RETALLS

En Pi y Margall ha recordat en *El Liberal* que la nació que 'ns ha vensut es una república federal composta de 45 estats tots diferents, tots ab la seva Constitució, tots ab las seves lleys, son Govern propi, sa Hisenda, sas milicias y fins alguns ab sos barcos de guerra propis també.

Hem citat també repetidas vegades en *La Renaixensa* que la Alemanya, composta de ducats, de regnes, de ciutats lliures, tots ab son exèrcit propi y uniformat á la seva manera, ab sa hisenda y ab sas lleys especials, vencé á la Fransa que havia estat lo gallaret d' Europa desde la coronació de Napoleón III com emperador.

Aixó vol dir que la virtualitat del sistema federatiu, ab Monarquia ó ab Repùblica, vencerá á las nacions unitaristas que 's gastan totas sas energías en la eterna brega de las regíons contra l' centre y del centre contra las regíons.

Fransa forta y rica sigüe fatalment vensuda en una guerra que ella mateixa provocá. Caygué fàcilment á la embestida dels exèrcits prussians y bavarens, saxons y wurtemburguesos, que 's barallavan de gust á las ordres dels seus prínceps y generals. Caygué fàcilment pero caygué ab gloria. Las desfetas de las grans batalles no foren desfetas sino després de desesperada resistencia.

Espanya... no 'n parlém del paper que ha fet Espanya batentse contra una república de mercaders.

No hi ha remey. Devant de la verofobia de que estan possehits los partits d' Espanya es inútil pensar en sortir del empantan en que 'ns trobem per obra y gracia de la generació, més que vella, ja podrida, que ocupa tots los llochs de la política y de la premsa rotativa.

A cada moment veurém lo mateix: la mateixa ilusió óptica, lo mateix horror á la veritat, si no es la mateixa corrupció del sentit moral de que estan possehits uns y altres.

Aquí tenen per exemple com cas d' última hora lo que 'n dirèm lo *cas Gamazo*. Lo senyor Ministre de Foment, creyent de bona fé ó fent veure que creu, que ell pot ajudar á la regeneració d' Espanya ¿quina se'n ha pensada? Reformar la ensenyansa. Indubtablement que la ensenyansa aquí està com tot, es á dir que no pot anar ni ab rodas.

Pero l' seu malestar depén pura y principalment del plan d' estudis? Aquesta es la qüestió.

Per aquí, per allà, per tot arreu, estudiants y pares y homes de ciencia s' exclaman del malestar de la ensenyansa, pero no precisament per lo que s' ensenya ó lo que no s' ensenya, sino pel modo com s' ensenya ó s' deixa d' ensenyar; per la ineptitud d' un setanta per cent dels professors, pels *llibrets* que aquells se permeten publicar, per la explotació que ab tals *llibrets* fan del estudiant en deu mil formes á quina més infusa y odioса.

Tothom sab que l' titol de catedràtic, en la ma-

jor part dels cassos, es un sarcasme á la ciencia; que en las oposicions s' ha fet una sofisticació tant gran y asquerosa com se fa en las eleccions d' ajuntaments y diputats: lo setanta per cent dels professors deu lo títol y l' sou de que disfruta ál nepotisme sino á altres causes pitjors. Una volta han entrat per aquesta porta, per la *porta gran!* ja estan al *cabo de la calle* com se diu en aquell centre que 'ls hi ha dat diploma pera fer mal.

Tenen dret de traslació y van d' aquí y d' allá fins que 's troben á la ciutat que buscan, ensenyant los que ni sabien la d' oposicio, qualsevol de las assignatures que per mort ó comoditat del antecessor havien quedat vacants. Un cop allí, no sols farán lo mal d' ensenyà una altra cosa que no saben, sino que, tot seguit, publicaran un altre *llibret* de retalls de l' un y l' altre ó uns apuntes velogràfics miserables en tots sentits, pera ferne pagar un disbarat y ab ells procnrarse una renda tres vegadas superior al sou que á primera hora van birlar á qui més se 'l meixia.

Y així estan las nostres universitats y 'ls nostres instituts, y d' aixó que ho sab tothom y que tothom ne pateix, d' aixó no 'n parla l' decret d' en Gamazo. Lo senyor Gamazo creu que la regeneració de la ensenyansa depén exclusivament d' una nova distribució y d' un nou augment d' assignatures y de drets per assignatura!

Lo senyor Gamazo está cego: aquesta reforma la havia de deixar pera quan torni á ser ministre d' Hisenda, si es que torna á serho de res may més. Gran part de la rotativa ha alabat la reforma del senyor Gamazo. No 'ns descuidém de dirlo.

(De *La Renaixensa*.)

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT. Sessió del 5 Octubre. — (2.ª convocatoria). — Reunits 3 concejals baix la presidència del arcalde Sr. Boixa, prengueren los següents acorts, després d' aprobar la acta anterior:

Aprobar comptes per valor de 987'50 pessetes.

Que desde el dia 7 comensi la matansa de porches, que contínuarà en l' escorxador vell, fentse ya desde luego en lo nou la matansa de bestiar de llana y boví.

Aprobar l' extracte de las sessions per' insertarlo en lo *Butletí Oficial*.

Fer las reparacions necessaries en lo pont de las Pescaterías. Destinar á festas la quantitat de 800 á 1000 pessetes.

Sessió del 12 Octubre. — (2.ª convocatoria). — Reunits 4 concejals baix la presidència del Sr. Arcalde, prengueren los següents acorts:

Aprobar la acta de la anterior.

Fer constar en acta lo sentiment de la Corporació per la mort del inspector de carns don Lluís Roure.

Quedar enterat de la providencia del Sr. Governador desentimat lo recurs d' alsada interposat pels senyors Salvat y Tort contra l' acort del Ajuntament en l' assumptu de la electricitat

En una reunió celebrada en lo Circul de la Unió Mercantil de Madrid, los sindicis de las classes productoras y contribuents van aprobar las següents bases de la junta directiva:

« Primera. La desaparició del 40 per 100 votat eu la present lley de pressupostos, recàrrec impostat ab motif de la guerra.

Segona. Que s' imposi als poseïdors de paper del Estat una contribució que iguali per lo menos á la imposta á la riquesa territorial.

Tercera. Que las classes industrials tinguin representació y pugui emetre sos informes en tots los tractats que 's conviguin ab altres nacions.

Quarta. Que la rebaixa de contribucions alcansi á la riquesa agrícola y territorial.

Quinta. Que 's retiri al Banch la autorisació concedida pera que aumenti sa circulació fiduciaria fins á 2,500 milions de pessetes.

Sexta. Que las rendas del Dute del Estat se paguin en moneda espanyola, sia la que 's vulgui la séva forma, y encare que 'ls seus tenedors resideixin á l' estranger.

Séptima. Que 's castigui los gastos públichs ab energia fins arribar á la nivellació de nostres pressupostos, per ser impossible que ab sols los sacrificis de las classes que contribueixen pugui obtenirse aquest resultat.

Vuitava. Que 's suprimeixin y regulin los sous de las Classes passivas, fent una selecció justa pera que solzament las viudas y orfes pobres, després de una recta informació, cobrin sus pensions, que no excediran en cap cas de la quantitat de 3,000 pessetes, declarant la caducitat de totas en lo terme de sis anys, temps suficient, á judici d' aquesta Societat, pera formar tots los Montepíos particulars que 's desitjin.

Novena. Que 's suprimeixin totas las Juntas consultives de la nació y l' Tribunal de Comptes del Regne, per sa reconeguda inutilitat y costosa existencia.

Dècima. Que 's tanquin durant deu anys, per lo menos, las Academias militars, pera escapar lo pressupost de Guerra.

Undécima. Que cap classe del exèrcit puga cobrar sou major de 15,000 pessetes, y que 's declarin honorificas totas las creus y condecoracions, desapareixen las pensions, excepte ora 'ls individuos de las classes de tropa.

Duodécima. Que s' atengui ab singular predilecció als inú-

tis de las últimas guerras, perque la Patria té 'l deber de mirar per son demà.»

Aquestas dotze bases han sigut remeses al Govern.

— Copiém:

« L' Excm. Ajuntament de Reus, com diguérem en una edició darreras, ha endressat á la Diputació Provincial de Barcelona una entusiasta exposició apoyantli 'ls propòsits de demanar la creació d' una entitat superior per devant de les quatre provincies catalanes pera fer un concert ab l' Estat y encarregarse de la recaudació y fixament dels impostos y de tot lo referent á la tributació.

Lo document de referencia be pot calificar de notable y digno del patriotisme de que sempre feran gala 'ls fills de la noble Reus, la segona població de Catalunya per lo número dels seus habitants y la primera per l' avens de la seua industria y de la seva agricultura.

Resumint las atinades consideracions que fonamentan la susdita exposició, termina aquesta ab aquests expressius párrafos:

« Entén aquest Ajuntament que, obtinguda la independència econòmica com á primer pas pera recabar després la completa autònoma política y administrativa descentralitzantse tots los serveys, es del tot indispensable estudiar ab lo més gran cuidado la constitució de la Diputació única á Catalunya, base sobre la que ha de descansar la bondat del projecte, y organisme y ànima que lo ha de portar á cap. Molt son los camins que pera això poden seguirse, ja acceptant la actual organització del Estat, ja nombrantse comissions mixtas de Diputats de las quatre provincies y representants de gremis, corporacions y grans entitats contributivas, ja estudiant altra forma d' elecció en que, apartant lo viciós sistema seguit fins avuy, escapés á la corrupció administrativa y assegurés que en l' organisme director estiguessen representadas totas las forças y totas las tendencias, compost d' elements de las sevas comarcas naturals elegits entre 'ls representants de la propietat, la indústria gran y petita, 'l comerç, la banca y las classes travalladoras.

La influència decisiva que en lo pervindre y riquesa de Catalunya tindrà aquest organisme nascut entre 'l poble, interessat en son propi engrandiment, no sols en lo referent á las rendas y tributs sino preparant ab aquesta base la completa regeneració política y administrativa, seria sens dubte decisiva, y per aquesta raó aquest Ajuntament, que 's vanagloria de ser representant d' un poble ahont es viu y aixecat l' esperit de son amor á la pàtria y que destija véurela pròspera y engrandida gracias als elements de vida que té en son tèrrer y al esperit honrat y travallador de sos fills, no pot menos d' unir son vot al de tots los que s' han interessat pera que sia aviat un fet tan noble idea y pugui en dia no llunyà senyalarse 'l primer pas de nostra regeneració, á que tenim perfecte dret en lo concert dels pobles cultes.

Pera conseguir aquest fi, may serán prou los esforços de Catalunya, y la ciutat de Reus no 's quedará enrera segurament, portant sos recursos y sa intel·ligència á la gran obra de nostra regeneració regional.»

— Lo die 6 d' aquest mes, morí á Blanes nostre estimat amic y valios company de causa D. Joseph Cortils y Vieta. Al enrevés de lo que 's veia ab més freqüència, lo Sr. Cortils, al tornar d' Ameriqua y retirarse á la seva vila natal, no 's preocupà solsament de fer anys y pasàrsela lo millor que pogués, sinó que, aficionat al estudi, se dedicà á la història y á les bones lletres, publicant interessants treballs sobre 'l passat de Blanes en l' anyorada *Revista de Gerona* y, en llengua catalana, nombroses poesies y articles de trascendència històrica y social en periódichs y revistes, entre 'ls quins es de notar especialment lo titolat « Ethologia de Blanes » que forma part de la Biblioteca editada pel « Centre Excursionista de Catalunya ». Com totes les personnes de valer escampades per la terra catalana y allunyades de les belles lluites dels partits y de les misèries de les faccions locals, se senti tot seguit atret pel mohiment catalanista y ne fou un dels més entusiastes devots y propagadors. Desgraciadament una llarga malaltia minvà fà temps la seva activitat y ha acabat per fi ab la seva aprofitada vida. ¡ Que Deu premie sus virtuts y li concedesa la glòria del cel !

— Avuy, á dos quarts de quatre de la tarda, deu reunir-se á Barcelona lo Consell general de la « Unió Catalanista », pera tractar de la conducta política que dega seguir l' Unió, admetre socis individuals y colectius que han solicitat l' ingrés y pera la renovació parcial de la Junta Permanent.

— Aquest curs en lo Seminari Conciliar de Palma de Mallorca s' han obert dues càtedras noves; una es de Literatura y Llengua mallorquines; l' altre de Història de Mallorca. Defensors com havém sigut sempre de que á cada poble se li ensenyí lo que està més ligat á la seva personalitat, lo que té arrels més fondas en las entranyas de la seva vida, no tenim avuy perque posar de manifest la utilitat y la importància de la obertura d' aquestas càtedras, y podem limitar-nos á enllayar nostra coral y respetuosa felicitació al Excentissim é Iltrm. Bisbe de Mallorca per l' acort pres, fonda extensiva á la diòcesis palmesana que té un prelat que subposa lo seu nom tant per alt y 'ls seus fets en lloc tan dignes d' imitarse.

— Lo ferm nacionalista viscaíta Sr. Arana eta Goiri, elegit ultimament diputat provincial, ha contestat al telegrama de felicitació que va enviarli lo Centre Català de Gerona ab un carinyós record. Agradí al Sr. Arana sos saludos y oferiments.

— Ha mort en la nostra ciutat lo coronel del cos d' infants D. Gonzalo Triviño, que d' ensé de la guerra d' Afrix havia establest la seva residència á Gerona, abont s' havia casat. Acompanyem á la família en lo sentiment.

— Segons llegim en *La Renaixensa*, en la vila de Sant Joan, prop de Manresa, s' acaba de constituir una agrupació catalanista.

També s' estan acabant los treballs per constituirne una altre à Torredenbarra, província de Tarragona, en la qual hi entrarán les persones més significades de la població.

— Per conducte del diputat à Corts per Figueras, ha sigut presentada en lo ministeri d' Hisenda la sollicitud dels alcaldes dels pobles de Rabós d' Ampurdà, Mollet prop de Perelada, Sant Climent Sescebes y Espolla, demandant que s' habilitin los camins que desde aquells pobles conduheixin a Banyuls sur Mer (Fransa), y que son los de Rabós d' Ampurdà, passant per lo coll de Banyuls, així com la distància compresa entre estos pobles y las més properas Aduanes espanyolas.

Lo constituir lo comers d' exportació à Fransa la principal sortida que tenen los pobles de la citada comarca pera les seves verduras, fruytas, viram, conills, etc., fa compensar la gran necessitat de que s' resolgu favorablement la instància dels citats pobles, ab lo qual se donarián molts elements de vida à aquells agricultors, que están passant una gravíssima crisi.

— Lo Consell d' Administració de la Companyia dels ferrocarrils de Tarragona à Barcelona y Fransa ha acordat solemnizar y commemorar las bodas d' or del ferrocarril en Espanya, lo dia 28 d' aquest mes, fetxa en que s' cumplirán 50 anys de la inauguració del ferrocarril de Mataró, primer que comensá a esplotarse aquí l' dia 28 d' Octubre del any 1848.

Més, com vulgui que estant la Companyia en suspensió de pagos no pot destinar res dels seus productes a festas ni exterioritats d' ordre agé a la explotació, ni, encara que pogués, l' estat calamitos del país li havia d' aconsellar, ha resultat:

Primer. Gratificar ab l' import d' una mensualitat als empleats més antichs de la Companyia.

Segon. Favoreixer ab un donattu de 5.000 pessetas al Montepio estableert per auxiliar als empleats malalts y vells y las viudas dels que varen servir en la Companyia.

Tercer. Expendre en totas las estacions de la xarxa de T. & B. y F., lo dia 28 d' aquest mes, billlets d' anada y tornada de 2.ª y de 3.ª classe pera Barcelona, a meitat de preu, a tots los passatgers que s' presentin; aquests bitllets concedeixen facultats d' utilzar la tornada l' dia 29, 30 y 31, á fi de que hí capiga la estada à Barcelona l' dia 30, que es un diumenge.

— A primer del any vinent s' estrenarà en lo Teatre Líric d' Ambers la ópera *La Fada*, música del mestre Enrich Morera y lletra de don Jaume Massó y Torrents. La obra s' cantará en idioma flamenc y la traducció s' está fent en la actualitat.

— S' ha constituit à Blanes una agrupació catalanista.

— A Rodonya s' ha constituit també una agrupació catalanista que donarà classes gratuïtes de Llengua catalana, Geografia é Historia de Catalunya. Avuy, 15, deu obrir-se l' curs de les tres assignatures.

— Dissapei vinent, dia 22, tindrà lloc la inauguració de la temporada en lo Teatre Principal d' aquesta ciutat ab la opera *Gli Hugonotti*.

— Lo recaudat per la Comissió auxiliadora de repatriats fins el dia 10 del corrent, es: donatius, 56'50; suscripció mensual, 149'25. Total 202'75 pessetes. Los gastos importan 151'20 pessetes. Los comprobants se troben de manifest en la Depositaria del Ajuntament.

— Acabém de rebre un exemplar del llibre publicat per don Marián Vayreda, de Olot, titolat *Recorts de la darrera carlinada*, del qual teníem molt bones notícies y que prometíen llegar ab fruició. Entretant donam al senyor Vayreda les gracies pel seu regalo.

— També hem rebut bon nombre d' exemplars de la notable publicació de la « Unió Catalanista » titolada *Fets d' armes de la marina de guerra catalana* que costa solzament dos rals l' exemplar.

— Ha ingressat en lo cos d' inválids lo capitá D. Gaspar González y González, ferit en la guerra de Cuba, cunyat de nostre consoci y colaborador D. Pere de Palol. Sia enhorabona.

— Se'ns ha dit que d' aquí pochs dies estarà exposat en les sales de la societat *Lo Foment* un notable paisatge pintat pel distingit artista D. Baldomero Galofre.

Ecce-Homo.—D' après nature.—69. La nit.—Fantasías.—70. Lletra.—A un amich.—71. El viudo.—Lema: ¡Pobre María!—Tot lo del mont ben cert es mereixia.—72. Epílego.—1898.—73. La guerra.—Quadret.—74. Influencia del teléfono en el porvenir.—Lema: Times is money.—75. A la nit.—Como brillan, como brillan—Oh blanda noche á lo lejos,—Tus fugitivos celajes—Tus bendecidos luceros.—J. Tejera.—76. Lo mal Remensa.—Romans històrich-tradicional.—77. Gerona.—Lema: Ciudad inmortal.—78. Lo petit tambor.—Lema: Vir.—79. A Catalunya.—Patria.—80. A Sant Narcís patró de Gerona.—Lema: Bisbe y mártir.—81. Los Peixeters.—Lema: Cuadro de la costa.—82. A España derrotada y envilecida pór el liberalismo.—Lema: Mas qué digo? No eres la libertad, disfraces fuera,—licencia desgreñada, vil ramera—del motín, te conozco y te maldigo.—Nuñez de Arce (gritos del combate).—83. Llum eterna....—84. Desperta Pátria.—Lema: Tingas fé ma pátria, y serás un jorn lo que avants eres.—85. Lo parlament de Casp.—Lema: Pátria.—86. Seny y Cor.—87. Wifred de Besalú.—88. Als germans que lluytan en Cuba.—Lema: Y s'ou alsar lo corre—y germans se escometen ab germans. (Y. Reventós).—89. Íntimas.—90. Sant Narcís.—91. Font Divina.—Lema: Qui menja la mia Carn y beu la mia Sanch aquest está en Mí y Yo en ell.—92. Amorosa.—A tú.—93. La enamorada.—Amor ideal.—94. Lo cant de la Terra.—95. Santa Fé.—Romance histórico.—Tan pronto se levantó aquella mole de piedra, que parecia cosa de milagro, los moros no volvían de su admiración y sorpresa. (Martínez de la Rosa).—96. La Campanera.—Cant íntim.—97. Als poetas morts.—Lema: Requiescat.—98. De nit. (Poema-idili).—Lema: Los invisibles átomos del aire etc. Gustavo Adolfo Bécquer.—99. Arpegios. (Impresiones).—Lema: Amor que tierra y mar y firmamento, tiempo y eternidad todo lo llenas. José Deudx y García.—100. El cor.—Lo cor del home es una mar—tot l' univers no l' umpliría.—(J. Verdaguer.—Canigó).—101. Captant.—Esbós.—102. Murcia por España.—Lema: Rey En Jaume, Rey En Jaume, à Espanya vulgueu salvar.—103. Mi último canto.—Lema: Yo canto, canto.... ma il mio canto non rissona!...—104. La més afilada de las dalles.—(Tot hom ne fuig).—105. L' Angelus.—El só de las campanas benedidas aparta la temptació.—106. El geroni expatriat.—Gerona mia.—107. La primera batalla de Gerona (1808).—Lema: Aunque corta, fué notable esta primera defensa de Gerona. (Toreno).—108. Epístola.—A mos germans que guarejan á Cuba.—109. En alta mar.—Lema: Pipa que pipa....—110. La borratxa.—Dibuix á la ploma.—111. Misteri.—112. ¡Barroquisme!—Lema: Deformació.—113. La dona catalana.—La dona es l' obra superior de la creació. Milton.—114. Thermuthis.—no D.—115. Lo cant del Onyar.—¡Lástima grande que no sea verdad tanta belleza!—116. La Covadonga catalana.—Visca!—117. Lo 2 de Juny de 1808.—Memorable fetxa.—118. El Trabajo y el Amor.—119. El negat.—(Quadret modernista).—120. L' Animer.—Lema: Del natural.—121. La Perjura.—Per le si va nall' eterno dolore. (Dante).—122. Natura.—Felix qui potuit rerum cognoscere causas! (Virgili Georgicas).—123. Lo Gran Centaure.—Symbol de patria.—124. De interés sumo es el estudiar y conocer los progresos y la sucesión de las obras de arte, porque revelan su íntimo enlace con la religión, la filosofía y las costumbres señalando el camino seguido por el alma y la imaginación del hombre.—125. La cansó del rossinyol.—Lema: Primavera.—A trench d' auba.—126. Un sucedeit.—Lema: Modernisme.—127. La viuda de Násme.—Adolescens, tibi, dico, surge, (Jesucrist).—128. Joventut.—Flors.—129. La última lletra.—Amor.—130. La filadora.—Filant.—131. La briballa de 'n Boquica.—Lema: Bandolers y criminals no més son fills de la forca.—132. L' Angel d' Olot.—Lema: ¡No t' mogues d' assi dalt.—133. L' etern poema.—L' amor.—134. Lema: Ayer y hoy.—135. Desde la ermita.—Passant per exos pobles diré que vinch del cel.—J. Verdaguer.—Gerona 8 de Octubre de 1898.—Lo Secretari, Enrich Grahit.

Plé encare d' aquets pensaments, vaig entrar al meu pis, y posant lo llum encés sobre la taula, me vaig sentar en un sofà, devant d' ella, ben abrigat encare ab lo sobre-todo, segunt xuulant lo cigarro, y pensant en l' amich, ficsos los ulls en los quadros penjats á la paret d' enfrente meu.

Poch á poch los pensaments que duya de fora se barrejaren ab los que m' sugerien los quadros que tenian alguna relació ab lo que pensava. L' un d' ells, sobre tots, m' engrescava més, perque era l' lloch ó niu d' uns amors meus, ja llunyans, reconet plé de verdor y aigua, verdadera gala d' istiu, hont tantas vegadas los ritmes del meu amor, d' aquella veu amada, s' havien barrejat ab los dels rossinyols omnipintme l' cor de felicitat. Sentia la fresca d' aquell lloch ombrívöl y aquella dolsa soletat, y m' hi embalafia llargament.

De sopte m' passà un bras, y un altre, pausadament, llassantme l' coll, y una veu à cau d' orella m' repetia: — ¡qué t' estimo!... ¡qué t' estimo!... — Y restarem quiets molt rato, ohintse en aquell reconet de bosch no més que l' petons xardorosos nostres, y els sospirs y batecs dels nostres cors...

Per fi, lo sol nos expulsà d' aquell lloch deixant de brillarhi, y felisos caminavam, mirantnos y donantnos las mans, tornant à la ciutat.

De sopte s' feu fosch, tant fosch, que quasi no véiam lo camí; un camí llarch, molt llarch, no s' acaba mai. Prompte ella tingüé por, pensant que ns havíam perdut, y s' agafà al meu bras, y ló qu' es més extrany, puig era ple-istiu, al cap de poch tremolava y deya que tenía molta fret. Jo també n' vaig sentir, y mitx abrasantla y tremolant tots dos, caminavam á poch á poch, ab pena, per un camí estret, per hont sentiam als nostres peus la fressa d' un riu caudalós. De sopte m' va faltar terra y varem estimbar nos rodant plegats al riu...

Ab l' espant de la cayguda y l' impresió de l' aigua, una forta sotregada conmogué l' meu cos, despertantme, puig m' havia dormit en lo sofà, y el llum era ben apagat. Estava tot jo encarcarat de fret; vaig alsarme llensant un sospir que m' treya un pes del cor que encare tenía comprimit del susto d' aquella somniada cayguda al riu. Vaig veure claror, y era que l' jorn comensava ab una llum somorta, trista, extranya; y anant al balcó y mirant al carrer, vaig veure que anava nevant y tot comensava á blanquejar.

¡Quina tristesia s' va apoderar de mí!... Haver somniat en l' istiu y la verdor, y despertar ab l' hivern y voltat de neu; y molt més trist encare, haver somniat en un amor real, pero llunyá, y trobarme sol... sense l' amor!...

ARTUR GIRBAL BALANDRU.

SECCIÓ COMERCIAL

Mercat de Gerona del dia 7 de Octubre

Species	Mesures	Pessetes
Blat	QUARTERA DE 80 LITRES	19'00
Mestall	"	16'00
Ordi	"	9'00
Sébol	"	13'00
Civada	"	8'00
Besses	"	15'00
Mill	"	16'00
Panís	"	12'00
Blat de moro	"	13'00
Llobíns	"	8'50
Fabes	"	14'00
Fabó	"	15'50
Fassols	"	28'00
Monjetes	"	26'00
Ous	Dotzena	1'40

SECCIÓ LITERARIA

NIT D' IMPRESIÓNS

Eran ja las dotze y mitja quant me'n anava depressa cap à casa, ab lo cigarro á la boca y ben abrigat, porque feya una fret que tallava la cara.

Anava depressa y content, y encar se veia la taula de marbre del café y sonava á las mevas orelles la fressa d' ampollas y de la gent, y sobre tot aquella conversa que aquella nit no havia estat de discusions, com tantas vegadas, y moltas, enfadosas. No, aquell dia havia estat de recorts d' un amich qu' es á París, un bon amich y excellent artista. S' havia enraionat d' ell com artista, d' excursions que s' havien fet ab sa companyia, y d' uns amors qu' havia tingut ab una noya molt maca, y de las peripecias è idilis d' aquells amors, que moriren, ó més be, s' acabaren quant morí la noya. Perque morirse l' amor que l' nostre amich sentia no era possible, puig lo tenia molt encés en la seva ànima molt temps després de morta ella, y tots admirarem aquell dibuix tant sentit que feu de la mortia devant del seu cadavre, y que ell guardava com una imatje que s' adora.

SECCIÓ RELIGIOSA

Santoral

- Dissapte 15. — Sta. Teresa de Jesús.
Diumenge 16. — St. Galo: la Beata Maria de la Encarnació.
Dilluns 17. — Sta. Eduvigis y St. Eron.
Dimarts 18. — St. Lluch y Sta. Trifònia.
Dimecres 19. — St. Pere d' Alcàntara.
Dijous 20. — St. Joan Caci y Sta. Irene.
Divendres 21. — St. Hilari, Stes. Ursula y Celia.
Dissapte 22. — Sta. Maria, vídua, y Sta. Alodia.
Diumenge 23. — St. Pere Pascual.
Dilluns 24. — St. Rafel Arcàngel, St. Martirià y St. Bernat Calvó.

Quarança Horas.

Avuy en la iglesia de St. Martí; dels dies 16 al 22 en la del Carme; los 23 y 24 en la del Hospici.

Gerona. — Establiment tipogràfic de Pacià Torres.

ASSOCIACIÓ LITERARIA DE GERONA

CERTÁMEN DE 1898

Llista de les composicions rebudes.

(Continuació.)

- Número 58. Sardanejant.—59. Captant.—Mens divinior.
60. Lluny de la patria.—Anyoransa.—61. A la dona catalana.—Lema: In honorificentia populi nostri. —(Judith, 15, v. 10).—62. Al peu del bressol.—Lo planys de la vídua.—63. Fi de sige.—(Això se'n và).—64. A la Patria.—madre feliz de la esperanza,—màgico eleçàzar de dora-sueños,—lago que ondula en eternal bonanza,—cercado de paisajes halagüenos!—Dame ilusiones, dame una armonia,—que arrulle el corazon con el cielo.—Zorrilla.—65. Lo legat del avi.—Patria.—66. Lo clam de la Terra.—Lema: vox Dei.—67. Veillant.—Tot deu finir.—68.

Guia del viatger en la Comarca

Amer. — Estació férrea. Ferrocarril de Gerona á Olot y carretera de Sta. Coloma á Olot y de Gerona á Anglés á 18 km. de Gerona.

Anglés. — 14 km. de Gerona. (Vegis lo dit referent á Amer).

Arbucias. — 36 km. de Gerona. Carretera de Hostalrich á Sant Hilari Sacalm.

Armentera. — 27 km. de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal á Figueras.

Bagur. — 44 km. de Gerona. Carretera de Gerona á Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassá á Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

Banyolas. — 14 km. de Gerona. Carretera de Gerona á Olot. Ayguas sulfurosas.

Besalú. — 41 km. Carreteras de Gerona á Olot y de Figueras á l'última població.

Blanes. — 32 km. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

Cadaquers. — A 34 km. Camí vehinal desde Rosas. Banys de mar.

Caldas de Malavella. — 16 km. Estació en lo ferrocarril de T. á B. y F. Carretera desde Llagostera. Ayguas termals. Establiment del Srs. Prats y fill. — *Vichy Catalá.* — Cotxes de abdos establiments á tots los trens.

Calonge. — 27 km. Carretera de Sant Felíu de Guixols á Palamós.

Campredón. — 59 km. Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de las Abadessas.

Cassá de la Selva. — 12 km. Estació en lo ferrocarril de Gerona á Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

Castell d'Aro. — 25 km. (Id. anterior).

Castelló d'Ampurias. — 41 km. Carretera de Figueras á Rosas.

Figueras. — 32 km. Estació ferrocarril de T. á B. y F. Carretera de Barcelona á la Frontera y límit de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

Gerona. — Fonda del Comers, carrer de Albarada.

Hostalrich. — 30 km. Estació ferrocarril de T. á B. y F. y carretera fins á Sant Hilari.

La Bisbal. — 27 km. Estació Tramvia Flassá á Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

La Escala. — 32 km. Carretera de La Bisbal á Gerona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banys de mar. Ruhinas de Ampurias.

La Junquera. — 47 km. Límit en la carretera de Barcelona á França. Banys de la Mercé. (Ayguas sulfurosas).

La Sellera. — 16 km. Estació ferrocarril de Gerona á Olot, carreteras de Sta. Coloma y de Gerona á Olot.

Llagostera. — 24 km. Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras á id. y á Caldas de Malavella.

Llansá. — 41 km. Estació ferrocarril de T. á B. y F. Banys de mar.

Lloret de Mar. — 32 km. Carretera á la estació de Blanes, y carretera fins á Tossa.

Massanet de Cabrenys. — 54 km. Carretera desde Figueras.

Olot. — 48 km. Carreteras á Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadessas y Sta. Coloma de Farnés.

Palafrugell. — 41 km. Estació Tramvia Flassá á Palamós y carretera de Gerona á Palamós.

Palamós. — 44 km. Estació del Tramvia de Flasá, límit de las carreteras de Sant Feliu y de Gerona.

Rosas. — 44 km. Carretera de Figueras. Banys de mar.

Sant Feliu de Guixols. — 36 km. Ferrocarril fins á Gerona: carreteras á Gerona y á Palamós. Establiment de banys de pila y oleatge.

Sant Hilari Sacalm. — 38 km. Carretera á la estació de Hostalrich y á Vich. Ayguas acídulo-carbónicas.

Sant Pere Pescador. — 27 km. Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

Sta. Coloma de Farnés. — 20 km. Carretera desde la estació de Sils (T. á B. y F.) y carreteras á Gerona, Olot y Barcelona. Ayguas termals.

Torreella de Montgrí. — 32 km. Carretera desde la estació de Verges y desde Gerona. Banys de mar al Estartit.

Tossa. — 41 km. Carretera desde Lloret de Mar.

Vidreras. — 34 km. Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

Viladrau. — 50 km. Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras desde Vich y estació de Banyà. Hotel Cambrinus. Centre de excursions al Montseny.

SECCIO D'ANUNCIOS

Gran èxit en moltíssimas famílies d'Espanya

La gran sopa **Purés** marca Baget-Reus

Recomanan son us totes las eminentias médicaas del mon, per esser la mes agradable, económica, alimenticia y mes facil de digirir. Ab l'ús constant d'ellas se consegueix mes facilitat en la digestió, fomenta la belleza física y presta al cos un marcat carácter de lleugeresa y galanura. Lo poder nutritiu necesita de una matèria asoada en los aliments y aquesta se troba en las sopas «de PURÉS MARCA BAGET», que mantenen nostres humors en un saludable estat d'alcolicitat que ns preserva del reumatisme,gota diabetis y demés dolencias originals.

Las classes, avuy posadas á la venta son: *Puré de pessolsverts.* — *Puré de fabas.* — *Puré de llentias.* — *Puré de fasols.* — *Puré de flor de arroz.* — *Puré de flor de cibada.* — *Puré de flor de sigrons turrats de Font de Saucò y la gran «salsa universal».*

PREUS DE VENTA

Un paquet que val pel públic un ral, produex de 7 á 9 plats de sopa, y un paquet doble, que val dos rals, produex de 15 á 17 plats.

PUNTS DE VENTA EN AQUESTA CAPITAL

Don Benet Massot. — Plaça del Marqués de Camps.
» Ramón Lladó. — Carrer de Barcelona, núm. 7.
» Antoni Gruarmoner. — En Francisco, 4.
» Llorens Massa. — Rambla
» Emili Andrés. — Sta. Clara, 4.
» Sebastià Alsina. — Mercaders, 20.

Representant exclusiu en la Provincia:

RAMÓN GISPERT.—GERONA

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISIÓN

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyias de segurs sobre la vida reunidas

Carrer Ample 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL **15 000.000 DE PESETAS.**

Reservas en 31 Desembre de 1896	9.235,908'05 pts.
Capitals assegurats desde la fundació de las C. fins al 31 Dbre 1897.	203.-80,352'95 »
Pagat per sinistres, pólissas venus-das y altres comptes fins igual data.	13.382,881'61 »

Delegat general en la Prociacia

Joseph Coderch y Bacó

Agents en la Capital

Toribí Cerominas.—Xarcis Boadas

CORREUS

Entradas

Madrid.	9'30 mati.
Barcelona.	9'30 m. y 5'45 t.
Fransa.	7'30 m. y 3'20 tarde
Puigcerdá y Ripoll.	5'30 m.
Olot y sa línia.	5'30
S. Feliu de Guixols	6'21 m. y 2'11 tarde
Amer y sa línia.	6'30 m.
S. Aniol y sa línia.	7'00 m.
Estanyol y sa línia.	7'00 m.

Sortidas

Madrid.	2'30 tarde.
Bàrcelona.	6'30 m. y 2'30 tarde.
Fransa.	8'30 m. y 5 tarde.
Puigcerdá y Ripoll	11'00 m.
Olot.	11'00 m.
S. Feliu de Guixols	9'06 m. y 5'35 tarde
Amer.	10'00 m.
S. Aniol.	10'00 m.
Estanyol.	10'00 m.

EDERONTES

PERIÓDICH PORTA-VEU
DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració: Rambla de la Libertat 31
PRESSES DE SUSCRIPCIÓ
Estranger 1'50 pesseta trimestre
Un número sol. 0'10 id.
1 peseta trimestre 1'50 pesseta trimestre

PREUS DE VENTA

Girona.	1'25	id.
Vern.	1'25	id.